

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 27. julija 2018 –
ZW/Deutsche Lufthansa AG**

(Zadeva C-498/18)

(2018/C 399/31)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica v postopku s kasacijsko pritožbo: ZW

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Deutsche Lufthansa AG

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali se sme dvoletni rok za vložitev tožbe, določen v členu 35(1) Montrealske konvencije, pretrgati ali zadržati?
2. Ali je glede na določbo člena 35(2) Montrealske konvencije, [...] (ni prevedeno), v skladu s katero se „[n]ačin izračunavanja tega roka [...] določi po pravu sodišča, ki mu je primer predložen“, mogoče šteti, da določba nacionalnega prava o začetku teka roka lahko prevlada nad splošno določbo člena 35(1), da rok začne teči s prihodom v namembni kraj?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul Ilfov (Romunija) 13. avgusta
2018 – EP/FO**

(Zadeva C-530/18)

(2018/C 399/32)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Tribunalul Ilfov

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: EP

Tožena stranka: FO

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 15 Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ⁽¹⁾ razlagati tako, da določa izjemo od pravila glede pristojnosti nacionalnega sodišča kraja, kjer ima otrok dejansko prebivališče?
2. Ali je treba člen 15 Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo razlagati tako, da so merila, ki kažejo na posebno povezavo otroka s Francijo [...], tista merila, ki jih je izrazila stranka v postopku (in sicer: otrok je rojen v Franciji, oče je francoski državljan, ima v Franciji družino, ki temelji na krvnem sorodstvu in jo sestavljajo dve sestri in brat, nečakinja (sestrina hči), stari oče po očetovi strani, sedanja očetova partnerica in njuna mladoletna hči, medtem ko v Romuniji nima po materini strani nobenega sorodnika, obiskuje francosko šolo, izobraževanje in miselnost otroka sta od vedno bila francoska, doma je pogovor med staršema ter med staršema in otrokom vedno potekal v francoščini), in da se mora zato nacionalno sodišče izreči, da je francosko sodišče primernejše?

3. Ali je treba člen 15 Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo razlagati tako, da so postopkovne razlike med zakonodajama dveh držav, kot je potek postopka za zaprtimi vrati pri specializiranih sodiščih, v otrokovo korist v skladu z navedeno določbo [prava Unije]?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 243.)

Tožba, vložena 12. septembra 2018 – Evropska komisija/Italijanska republika

(Zadeva C-576/18)

(2018/C 399/33)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: B. Stromsky, D. Recchia, agenta)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlog tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Italijanska republika s tem, da ni **sprejela vseh ukrepov, ki so potrebni za uskladitev s sodbo Sodišča z dne 29. marca 2012, zadeva C-243/10, zvezi z vračilom pomoči od prejemnikov, ki so bile razglašene za nezakonite in nezdružljive s skupnim trgov** v smislu Odločbe Komisije 2008/854/CE ⁽¹⁾ z dne 2. julija 2008, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi te odločbe in člena 260 PDEU;
- Italijanski republiki naloži, naj Komisiji plača pavšalni znesek, ki se določi tako, da se dnevni znesek v višini 13 892 EUR pomnoži s številom dni trajanja kršitve od dneva izdaje sodbe v zadevi C-243/10 do dneva izdaje sodbe v tej zadevi;
- Italijanski republiki naloži, naj Komisiji vsake pol leta plača periodično denarno kazen, za katero je Komisija določila, da se začne izplačevati v polletju po izdaji sodbe v tej zadevi v višini 126 840 EUR na dan;
- Italijanski republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija je z Odločbo 2008/854/CE z dne 2. julija 2008 o shemi državne pomoči v hotelirskem sektorju na Sardiniji (deželni zakon št. 9 iz leta 1998 – zloraba pomoči N272/98), ki je bila objavljena v UL EU L 302 z dne 13. novembra 2008, za nezakonite in nezdružljive s skupnim trgov razglasila zadevne državne pomoči, ki jih je dodelila Italija ter odredila njihovo vračilo.

Sodišče je s sodbo z dne 29. marca 2012, Komisija/Italija, ugotovilo, da Italija ni izpolnila obveznosti iz te odločbe, s tem da do določenega roka ni sprejela vseh ukrepov potrebnih za izterjavo pomoči, dodeljene v okviru sheme, ki je določena v tej odločbi, od prejemnikov.

Šest let po izdaji te sodbe, kljub številnim pozivom s strani Komisije italijanski vladi, večina zadevnih pomoči še ni bilo vrnjenih. Trditve italijanske vlade v zvezi s tem, zlasti kar zadeva nacionalne sodne postopke v teku, ne pomenijo ustreznih utemeljitev v zvezi s takšno kršitvijo. Očitno je torej, da na dan vložitve te tožbe Italija še ni v celoti izterjala pomoči in ni v celoti izvršila sodbe Sodišča v zadevi C-243/10.